

jeg ikke, at der er Anledning for mig til at fige. Det ene Endringsforslag udenfor Betænkningen af Krigsministeren er jo tiltraadt af Udvalget; det andet, der er stillet af 15 Medlemmer, angaar en Sag, som har været Gjenstand for Forhandlinger; men ligesom den ærede Ordfører ikke mente at burde udtale Noget om det paa det samlede Udvalgs Vegne, finder jeg heller ikke Anledning til at udtale Noget paa Mindretallets Vegne, men finder det rigtigt at vente med enhver Udtalelse om Sagen, til jeg har hørt de ærede Forslagsstilleres Ytringer derom.

L. Bederfen: Det er paa fjorten Medforslagsstilleres og egne Vegne, at jeg tillader mig at anbefale det af os stillede Forslag udenfor Udvalgets Liste, i hvilket forlanges Oprettelse af en Station ved Lou, hvortil er opført det Beløb, som den efter Overflag fra Jernbanedirektionen i sin Tid er opgivet til. Jeg skal tillade mig at give en Forklaring af, hvorledes det forholder sig med denne Stations Skjæbne. Der er mellem Næstved og Bordingborg 4 Mil ad Jernveien, og det er vistnok den rigest befolkede Egn i Sjællands Stift, naar undtages Møen. Da Banen blev bygget, var det alle Menneskers Mening, at der vilde komme to Stationer, og det var ogsaa Jernbanebestyrelsens Mening, men paa Grund af et Feilgreb fra Præstø Amtsrads Side kom der kun een Station, medens de to Steder, som vare paatænkte, vare Lou og Byen Sværdborg eller Byen King. Smidlertid sked Præstø Amtsråd ind, blandede sig i disse Forhandlinger og gjorde Fordring paa en Station ved Lundby. Der, hvor Lundby Station ligger, ligger der en stor Aulsgaard paa den sydlige Side og en stor Aulsgaard paa den nordlige og to Bondebyer. Der var den Gang hverken Veie eller Sti til det Sted, hvor Stationen blev lagt, men Amtsrådet fastholdt Beslutningen om at have Stationen der, man ansaa det nemlig for det helbigste Sted, fordi man mente, det var bedst at knytte Præstø saa nær til Stationen som muligt, da det ansaas som et Held for Præstø. Nu har det viist sig, at Præstø har havt stort Tab af Stationen, idet der umiddelbart derved ligger en stor Kjøbmandsforretning, der drives i en stor Maalestok, og som har taget meget Forretning fra Præstø, saa at den ellers virksomme Befolkning der stagnerer og kan hverken komme frem eller tilbage. Det blev fra Jernbanebestyrelsens Side lovet, at der skulde komme en Station ved Lou, dette Løfte blev gjentaget den ene Gang efter den anden, der blev holdt Møder derom og

sendt Deputationer derom, der var enkelte Mænd hos Direktionen, og den lovede, at der nok skulde komme en Station, naar Tiden var beleilig. Smidlertid drog Tiden ud, og der kom ingen Station. Saa blev Banen solgt og overdragen til Staten, og man gjorde da Regning paa, at Staten vilde være mere hensynsfuld lige over for den Befolkning, som bevislig dog havde gjort Noget for Foretagendets Realisation, og man henvendte sig saa til den daværende Indenrigsminister og til Folkethingets Finantsudvalg med Andragende desangaaende. En Mand, som ikke havde mindst Spor af personlig Interesse i, om der kom en Station ved Lou, nemlig Baron Reedtz-Thott til Gaunø, tog sig af Sagen og henvendte sig i Epidisen for en Deputation til den daværende Indenrigsminister, og Ministeren gif ogsaa ind paa at indrømme en Holdeplads ved Lou; der var nemlig kun forlangt en Holdeplads, da man ikke turde forlange en Station, men man troede, at fik man først en Holdeplads, skulde det nok vise sig, at Trafikken vilde udvikle sig saa betydelig, at Stationen skulde udvikle sig af sig selv. Ministeren opstillede imidlertid for sit Samtykke følgende 6 Betingelser, som jeg med den høitærede Formands Tilladelse skal tillade mig at læse op. Vilkaarene vare følgende: „1) At Beboerne i den paagjældende Egn afholdt alle med Holdepladsens Anlæg forbundne Udgifter og opførte et Ventelokale, medens der til Dækning af Jernbanens Udgifter ved de øvrige Arbejder hos Direktionen deponeredes et nærmere bestemt Beløb; 2) at Beboerne afgave Grund til Holdepladsen og tilveiebragte de fornødne Veiforbindelser“, — Veiforbindelsen er der nu, saa dette Sidste behøves ikke mere — „3) at Billetsalget overdrages den nærmest boende Ledvogter eller en anden kvalificeret Person; 4) at der kun sælges 3die Klasse's Billetter til de paa begge Sider af Holdepladsen nærmest liggende Stationer efter Direktionens nærmere Bestemmelse, samt at der til og fra Holdepladsen ikke gæbderes andet Gods end Reise-gods og Frimærkepapir; 5) at ikke alle, men kun enkelte af Direktionen nærmere bestemte Tog skulle standse ved Holdepladsen, samt 6) at Jernbanen forbeholdt sig Ret til at nedlægge Holdepladsen, naar der maatte opstaa Ulemper af den truene Ordning, eller den iøvrigt maatte finde sig foranlediget dertil.

Om disse Betingelser er Lehnsharoon Reedtz-Thott — hedder det videre — „bleven underrettet gennem Direktionen for de sjællandske Statsbaner, men da der ikke er indløbet Svar herpaa, har der fra Jernbanens